

eller Fjordene ved almindeligt dagligt Højvande end 200 Meter, naar Aaen, Bækken eller Indvandet ved Udløbet eller Udmundingen har en Bredde af mindst 2 Meter. I lige Retning udfor Vandløbets eller Indvands Udløb eller Udmunding skal der altid være uhindret Gennemgang til Fredningsbæltet paa en Strækning, der har en Bredde af mindst samme Størrelse som $\frac{1}{3}$ af Fredningsbæltets Grænselinie og en Længde af mindst 100 Meter. For Indvands Vedkommende kan der derhos af Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsættes et efter Ministerens Skøn passende Fredningsbælte indenfor Udmundingen.

De i Paragraffens 1ste Stykke nævnte Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse ved Udløbet eller Udmundingen af Vandløb, hvis Bredde ved Udløbet eller Udmundingen er mindre end 2 Meter, i den for farvet Laks og Havørred fastsatte Fredningstid.

I øvrigt maa Fangstredskaber ikke anbringes paa en saadan Maade, at der spærres for Fiskenes Opgang og Nedgang i Aaer, Bække eller Indvande. I Tvivlstilfælde afgør Ministeren for Søfart og Fiskeri, hvilket Sted der skal anses som et Vandløbs eller Indvands Udløbs- eller Udmundingssted ved almindeligt, dagligt Højvande. Ministeren for Søfart og Fiskeri kan, hvor Forholdene efter hans Skøn maatte gøre det ønskeligt, fastsætte et større eller mindre Fredningsbælte end foran angivet samt fastsætte anden Retningslinie og anden Længde for den fredede Strækning end ovenangivet og i øvrigt nærmere bestemme Grænsen for denne.

I og ved *Fjordens Udmunding* i Havet kan der af Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsættes et Fredningsbælte, indenfor hvilket Fangstredskaber ikke maa bruges. Fredningsbælte kan fastsættes saavel indenfor som udenfor Udmundingen. For Ringkøbing og Nissum Fjorde skal der, naar Udløbet er aabent, være et saadant Fredningsbælte paa 750 Meter. Dog skal det, naar Makrelstimer viser sig, være tilladt i Tiden fra 1. August til 30. September at fange Makrel paa det fredede Areal paa Betingelse af, at der, naar saadant Fiskeri paabegyndes, uophødelig gøres Anmeldelse derom til Fiskerikontrollen, samt at al Fisk af anden Art end Makrel, der fanges med det benyttede Redskab, ikke ilandbringes, men snarest og saa vidt muligt i levedygtig Stand udsættes i Havet.

§ 13.

Hvor ikke anden særlig Adkomst haves, eller hvor der ikke ved Vedtægt er truffet særlig Overenskomst herom, gælder følgende Regler for *Afstanden mellem Fiskeredskaber* i Brug:

Bundgarn, hvis Længde er Afstanden mellem Hovedpælen og den inderste Radpæl, skal paa de aabne Kyster sættes i en Afstand af 565 Meter til Siden og i Fjorde, Vige og lignende Indskæringer fra Havet samt i de smallere Sunde i en Afstand af 280 Meter til Siden. Sideafstanden maales mellem Radenes Midtpunkter. Hvor Bundgarn paa Grund af Kystens Form ikke staar i samme Kompasretning, maa Hovedpælene ikke staa hinanden nærmere end $\frac{1}{4}$ af de to nærmeste Bundgarns Længder tilsammentagne. Sættes et Bundgarn udenfor anden Mands Bundgarn, skal der være en Afstand af mindst 20 Meter mellem det yderste Garns inderste Radpæl og det inderste Garns Hovedpæl, og derhos skal, hvor Afstanden mellem de nævnte Pæle er under 190 Meter, det yderste Bundgarn sættes i samme Kompasretning som det inderste. De anførte Afstande mellem Bundgarn maa ikke overskrides paa Steder, hvor flere Fiskere ønsker at indtage Bundgarnsplads, og Forholdene i øvrigt egner sig for Anbringelse af flere Garn eller af Rækker af Garn indenfor disse Afstande. I Tvivlstilfælde kan det efter Fiskernes Begæring afgøres af Fiskerikontrollen, om Forholdene kræver større Afstande mellem Garnene.